

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 28. Confitetur Arnulphus & abdicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

& Seguinum Archiepiscopum Senonen-
sem, Arnulphum Episcopum Aurelianen-
sem, Brunonem Lingonensem, Gotes-
mannum Ambianensem sequi se rogans
in Sacellum subterraneum se contulit;
tumque Episcopis ingressis clausa est
janua.

Sæculum X.
A. C. 991.

§. XXVIII.

Confitetur Arnulphus & abdicat.

Illis absentibus lecti sunt in Concilio
complures Canones Concilii Toleta-
ni contra Episcopos Principi suo re-
belles.

c. 31. 32. 33.
&c.
c. 40.

Tandem vero Episcopi, qui cum Ar-
nulpho Archiepiscopo secesserant, advo-
catis etiam aliis dixerunt; ipsum ad pe-
des eorum prostratum inter lacrymas
crimina admitta fuisse confessum, & di-
xisse, quod se Episcopatu abdicaret, quo
se indignum reddidisset. Episcopi cete-
ri, ut tanti momenti declarationem ex
ipsius ore audirent, prius Arnulphum
in nomine Domini exhortati sunt, ne
metu turbatus crimen falsum de se ipso
confiteretur. Mox intrare jubent tri-
ginta circiter Abbates & Clericos piis-
simos doctissimosque, cum iis consulta-
turi, quid agendum esset. Primo omnes
opinati sunt, non amplius locum esse
querelæ, contemni S. Sedem, cum jam
Arnulphus Remensis sibi Judices dele-

Tt 4

gisset,

Sæculum X.

A. C. 991.

c. 41. 42. 43.

c. 44. 45.

c. 47.

c. 50.

Sessio
secunda.

gisset, unde ad aliud tribunal se convertere non liceret. Quæsitum deinde, quis Ritus in ejus Depositione esset servandus, an illum quem Canones, vel quem Consuetudo introduxisset? Modus deponendi Clericum secundum Canones eo absolvebatur, quod pronunciaretur Sententia, qua reus Sacerdotio indignus declarabatur. Consuetudo aliquam Cæremoniam addiderat; scilicet vestes Sacerdotales condemnato detrahebantur, quod postea Degradatio appellatum. Itaque Sententia pronunciatur; Arnulphum annulum, Baculum pastorem & Pallium reddere oportere. Sed vestes non proscinderentur more Romanorum. Præterea libellum traderet, quo se iuste depositum profiteretur. Hæc in prima Sessione Concilii Remensis gesta.

Altera die Episcopis iterum in Ecclesia S. Bassoli congregatis, cum Arnulphum Remensem omnes tanquam condemnatum haberent, alios ejus Nobilitas, alios juventus, omnes vero Collegæ sui opprobrium movebat. Tunc autem Reges Hugo & Robertus cum Procerum præcipuis Concilium intrant, gratias agunt Episcopis, quod in arduo negotio fidem præstitissent, petuntque, summatim sibi referri, quæ in Concilio acta fuissent. Arnulphus Aurelianensis dixit; Archiepiscopum Remensem primo quidem cri-
men

men negasse, sed cum deinde se convi-
ctum intellexisset, consilium virorum
prudentum expetiisse, & tandem omnia
fuisse confessum.

Sæculum X.

A. C. 991.

c. 51.

Introducitur Arnulphus, simulque
omnis populus admittitur, & postquam
præco silentium imperasset, Arnulphus
Aurelianensis Arnulphum Remensem
hortatur, ut loqueretur. Quia vero
confusa videbatur oratio, & satis capi
non poterat, Arnulphus Aurelianensis
interrogavit, an in eadem sententia, in
qua pridie sub noctem fuisset, persiste-
ret, & an se Episcopatu abdicare vellet.
Annuit Arnulphus Remensis dixitque,
se fidem Regi debitam violasse; at ro-
gavit Arnulphum Aurelianensem, ut cau-
sam suam explicaret. Brochardus Co-
mes instabat, ut Arnulphus Remensis
publice proditoris crimen fateretur, sed
obstebat Arnulphus Aurelianensis, di-
cens, satis esse, quod peccata sua Episco-
pis secreto confessus, publice se Sacer-
dotio indignum profiteretur. Mox Ar-
nulphum Remensem hortatur, ut coram
Regibus in terram se demittens vitæ
gratiam flagitaret. Fecit ipse, quod mo-
nebatur, & prostratus extensis in for-
mam Crucis brachiis, altum ingemiscens,
ex omnium oculis lacrymas elicuit. Dai-
bertus quoque Archiepiscopus Bituricen-
sis ad Regum genua provolutus gratiam

T t 5

Arnul-

Sæculum X.
A. C. 991.

c. 54.

Arnulpho fieri orabat. Flecti se passus sunt Reges, promiseruntque, saluum fore, nisi in crimen morte dignum relaberetur. Demum e terra surgens, interrogatur, an solemniter ritu secundum Canones abdicare vellet; ipse facturum se, quod Episcopi suaderent, respondet. Igitur Regi restituit, quod a Rege acceperat (credo anulum & Pedum) Episcopis vero cetera Dignitatis pristinae Insignia futuro Successori reservanda. Legit deinde in medio Conventus Actum Abdicationis, eadem Formula ac olim Ebbo, cujus Summa erat; quod pro peccatis, quæ Episcopis secreto confessus fuisset, (*) se ipsum Episcopatu indignum agnosceret, renunciaret, & consentiret, alium sibi ordinatione legitima subrogari, nec ullo tempore se contra hoc factum reclamaturum. Subscriperunt Episcopi præsentis, & Arnulphus Remensis

(*) Ipsa vero in Act. Conc. Tomi VI. Part. I. sunt: *Pro reatibus meis, in quibus peccasse me secreto ipsis confessus sum Et de quibus publice arguebar Et c.* His satis discrete fateri videtur, eadem fuisse, quæ Episcopis secreto confessus erat, & de quibus publice arguebatur. Ceterum eo etiam magis excusari debebat Arnulphus Remensis, quod Caroli Magni Familia, ex qua ipse progenitus erat, Imperium avitum eripere cerneret.

mensis Clericos populumque a juramen- Sæculum X.
A. C. 991.
to, quo sibi obstricti fuerant, absolvit.

§. XXIX.

Adalgerus deponitur.

His peractis Adalgerus Presbyter Re- c. 55.
gum genibus accidens querebatur,
quod pœnam excommunicationis susti-
nere cogeretur, quia imperata fecisset
Archiepiscopi sui, cui resistere non po-
tuisset. Sed confitentem, quod portas
civitatis Remensis aperuisset, & hosti-
lem impetum in Ecclesiam fecisset, Epi-
scopi, neutiquam meliorem conditionem,
quam Episcopum suum, meritum rati,
eligere jubent, ut vel perpetuo anathe-
mate innodatus viveret, vel ab Ordi-
ne suo depositus. Postquam diu delibe-
rasset, & deponi maluisset, Episcopi ve-
stes Sacerdotales induere jussu singulas
deinde detraxerunt, ablatis omnibus Or-
dinibus, usque ad Subdiaconatum. Tum
Ecclesiæ reconciliatum, & ad Commu-
nionem Laicam admissum, Pœniten-
tiam subire coegerunt. Tandem Ana-
thema iterum omnibus, qui civitatem
Remensem prodidissent, & ad pœniten-
tiam suscipiendam non venissent, dix-
erunt. Hæc sunt Acta Concilii Remen-
sis, qualia nobis literis mandata Gerber-
tus reliquit. (*)

§. XXX.

(*) De his Actis Eminentissimus Baronius
ad